

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda mr.sc. Mirjane Juričić, predsjednice vijeća, Borisa Markovića i Blanše Turić, članova vijeća, te više sudske savjetnice Tatjane Ilić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja N. P. iz Z., kojeg zastupaju opunomoćenici iz Odvjetničkog društva G., L. i L. d.o.o. iz Z., protiv tuženika Republike Hrvatske Agencije za zaštitu tržišnog natjecanja, Z., radi utvrđivanja postojanja obveze prijave koncentracije, na sjednici vijeća održanoj 14. studenoga 2018.

p r e s u d i o j e

I. Tužbeni zahtjev se uvažava.

II. Nalaže se tuženiku, Agenciji za zaštitu tržišnog natjecanja iz Z., da u roku od 30 dana od primitka ove presude donese rješenje o inicijativi tužitelja.

Obrazloženje

Tužitelj je 18. siječnja 2017. godine podnio tužbu protiv dopisa/obavijesti tuženika Klasa: 034-08/2016-01/076, Urbroj: 580-11/103-2016-004 od 14. prosinca 2016. godine, kojim se tužitelj obavještava o rezultatima istraživanja oblika vlasničkog povezivanja poduzetnika B... I. Ltd. V. B. i S. I. i T... d.o.o. R., a nakon prijave/inicijative tužitelja.

Ovaj je Sud rješenjem poslovni broj: UsII-5/17-4 od 29. ožujka 2017. godine odbacio navedenu tužbu smatrajući da tužitelj nije osoba koju ima u vidu članak 36. stavak 1. Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja, to jest, da nije poduzetnik protiv kojega tuženik vodi postupak niti je poduzetnik sudionik koncentracije već je podnositelj inicijative radi utvrđivanja da li je eventualno postojala obveza prijave koncentracije poduzetnika B... I. Ltd. i poduzetnika T... d.o.o. R., radi čega je Sud ocijenio da tužitelj nema položaj stranke u postupku, te da radi toga nije legitimiran niti za podnošenje tužbe, radi čega ne postoje pretpostavke za vođenje upravnog spora.

Ustavni sud je svojom odlukom broj: U-III-2301/2017 od 11. listopada 2018. ukinuo rješenje Visokog upravnog suda Republike Hrvatske, poslovni broj: UsII-5/17-4 od 29. ožujka 2017. godine smatrajući da je taj Sud zanemario, u točki 6.2. navedene odredbe Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja, kojima su podnositelju inicijative za pokretanje postupka

ocjene dopuštenosti koncentracije poduzetnika, koji je u nadležnosti AZTN-a, neovisno o svojstvu stranke u postupku, dana određena postupovna prava (zaprimanje rješenja o tome da nema uvjete za pokretanje postupka i podnošenje tužbe protiv njega Visokom upravnom sudu).

Navedeno je, prema mišljenju Ustavnog suda, vidljivo i iz odredbe članka 36. stavka 3. ZZTN-a kojom je propisano da osoba koja smatra da se u postupku koji je u nadležnosti AZTN-a odlučuje o njezinim pravima ili pravnim interesima, a nema položaj stranke u postupku, može podnijeti pisani zahtjev AZTN-u za priznavanje istih postupovnih prava koje ima podnositelj inicijative iz članka 37. ZZTN-a, ako dokaže postojanje tog interesa. Drugim riječima, Ustavni sud smatra da podnositelj takve inicijative ima ta prava i bez dokazivanja takvog interesa.

Imajući u vidu citiranu odluku Ustavnog suda Republike Hrvatske, ovom Sudu ne preostaje ništa drugo nego uvažiti tužbeni zahtjev tužitelja i obvezati tuženika na postupanje u skladu s odlukom Ustavnog suda Republike Hrvatske broj: U-III-2301/2017 od 11. listopada 2018. godine.

Trebalo je stoga temeljem članka 58. stavka 3. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine" 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.) riješiti kao u izreci.

U Zagrebu 14. studenoga 2018.

Predsjednica vijeća:
mr.sc. Mirjana Juričić, v.r.